

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1-26/24
21.02.2024. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спарића, председника већа, Злате Несторовић и Милене Петровић, чланова већа, са Весном Митревском, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА из ..., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљене, адвоката Душана Сакића из Краљева, изјављеној против пресуде Основног суда у Краљеву 48К.бр.117/20 од 28.09.2023.године, у седници већа одржаној, у смислу одредби члана 511 став 1 Законика о кривичном поступку, дана 21.02.2024.године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца окривљене АА, адвоката Душана Сакића и пресуда Основног суда у Краљеву 48К.бр.117/20 од 28.09.2023.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом Основног суда у Краљеву 48К.бр.117/20 од 28.09.2023.године, окривљена АА је оглашена кривом због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 Кривичног законика (КЗ) и осуђена на казну затвора у трајању од 2 (две) године, а на основу члана 86 КЗ и члана 297 став 5 КЗ истој је изречена и мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у трајање ове мере.

Оштећени ББ и мал. ВВ, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућени су на парнични поступак, сходно члану 258 став 4 Законика о кривичном поступку (ЗКП).

Истом пресудом окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка и то суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка износ од 197.093,75 динара и на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава ОЈТ у Краљеву износ од 377.499,28 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и

преостале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљене, адвокат Душан Сакић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и неправилне одлуке суда о кривичној санкцији и другим одлукама, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу побијану пресуду укине и списе врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку, али другом већу, или пак исту пресуду преиначи због одлуке о казни, те окривљену осуди на казну затвора коју би издржавала у кућним условима, захтевајући да окривљена Катарина АА и њен бранилац, адвокат Душан Сакић буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, Оливера Јевђовић, поднеском Ктж-27/24 од 17.01.2024.године, је предложила да Апелациони суд у Крагујевцу потврди пресуду Основног суда у Краљеву 48К.бр.117/20 од 28.09.2023.године и жалбу браниоца окривљене одбије као неосновану.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа у присуству окривљене и њеног браниоца, адвоката Душана Сакића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у окриву основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеној жалби, сходно члану 451 став 1 ЗКП, па је, по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва из напред наведеног поднеска, нашао:

- да је жалба неоснована.

Жалбом браниоца окривљене првостепена пресуда се побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, те се наводи да је изрека пресуде неразумљива јер не садржи опис кривице у односу на тежу последицу предметног кривичног дела из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, као и да су неприхватљиви разлози пресуде у том делу, у смислу да се тежа последица, два смртна исхода и тешке телесне повреде код једног лица, не могу приписати и описати као свесни нехат окривљене.

Међутим, по оцени Апелационог суда, побијана пресуда не садржи напред наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, будући да изрека пресуде у уводном делу чињеничног описа предметног кривичног дела садржи елементе кривице окривљене „да је била способна да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свесна да својом радњом може учинити кривично дело, али је олако држала да до тога неће доћи и да ће то моћи спречити, а била је свесна и да је њено дело забрањено“, који се по ставу овог суда односе како на само угрожавање јавног саобраћаја, тако и на тежу последицу описану изреком пресуде, па тиме изрека није неразумљива, како се то жалбом указује.

Дакле, код окривљене су свест (интелектуални) и воља (вољни) елементи у оквиру свесног нехата као облика виности, свест да поступањем супротно законским прописима може угрозити јавни саобраћај и с тим у вези свест да том својом радњом може довести у опасност живот и тело људи, с тим што је олако држала да до тога неће

доћи или да ће то моћи спречити, па како је првостепени суд на 47 страни побијане пресуде дао правилне разлоге за субјективни однос окривљене према учињеном кривичном делу (виност), то су супротни наводи браниоца оцењени неоснованим.

Такође, разлози првостепеног суда у погледу оцене доказа су јасни и непротивречни, сагласни чињеницама и околностима које произилазе из изведених доказа, те побијана пресуда не садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

Жалбом браниоца окривљене првостепена пресуда се побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези погрешне примене кривичног закона, па се наводи да је окривљеној добро позната ... и деоница пута на којој је дошло до саобраћајне незгоде, јер тим путем пролази најмање два пута недељно због природе посла који обавља 10-так година, да је то деоница где је из правца ... дозвољено претицање у дужини од око 120 метара и да је нереално и сулудо да било ко ту започне претицање камиона са приколицом, а све када се има у виду и сама дужина камиона са приколицом, те се жалбом оспорава исказ сведока ГГ који је изјавио да се критичном приликом налазио са друге стране Ибра и уочио да плаво возило (којим је управљала окривљена) претиче камион са приколицом. Посебно се указује да је исказ овог сведока компромитован и озбиљно доведен у питање од стране осталих саслушаних сведока. Жалбом се указује да је на тој деоници обала окомита и река Ибар удаљена од магистрале неколико десетина метара, да је само корито реке широко 40 до 50 метара, да је сведок био сигурно 50 до 60 метара ниже у односу на коловоз „у низини“, те се поставља питање да ли је и шта могао да види, посебно када се има у виду грмље и шибље, иако није било лишћа у то доба године.

Надаље, наводи се да је првостепени суд пропустио да уради, а одбрана је захтевала, увиђај, да се најпре путем вештака геометра измери подужни и попречни нагиб коловоза, почев од уласка у леву кривину из правца Новог Пазара до завршетка те кривине, утврди радијус кривине, које податке није имао Саобраћајни факултет, због чега није изложена просторно временска анализа ове саобраћајне незгоде, када је окривљена могла да уочи возило које јој је долазило из супротног смера, односно када је оштећени ББ, који је управљао „...“, могао да уочи возило окривљене, па би се по ставу жалбу, у одсуству камиона са приколицом о коме говори сведок ГГ, дошло до тога да је до саобраћајне незгоде дошло на начин како је то окривљена навела у својој одбрани, да је на својој страни уочила возило „...“ како се „извлачи“ на своју страну, односно да је оштећени ББ „секао“ кривину. Посебно се жалбом указује да по исказима сведока ДД, ЂЂ и ЕЕ лице места одмах након саобраћајне незгоде није исто са оним које садржи увиђајна документација, јер је, по исказу сведока ЕЕ, померано возило окривљене, како би прошло возило Хитне помоћи (померен задњи леви део ка Новом Пазару), да је неко од присутних ногом склонио стакло које се расуло по путу, те да је и сведок ЂЂ изјавио да је испред „...“ било отпалих делова и да су крупније делове померили у страну, као и да су померали возило окривљене, заносили задњи део. Стога, зауставне позиције тих возила, које су преузете из записника о увиђају од стране Саобраћајног факултета, нису одговарале стварном стању и да су вештаци морали имати у виду та померања и три фотографије које је сачинио сведок ЕЕ одмах по заустављању (први у колони иза возила „...“), а пре доласка увиђајне екипе, па у том смислу да је требало обавити и реконструкцију ове саобраћајне незгоде. Дакле, жалбом браниоца окривљене оспорава се утврђено место контакта од стране вештака саобраћајне струке, а оспорава се и брзина којом су се возила кретала, по ставу жалбе

била је мања од утврђене и код возила...“ и код возила „...“, јер није дошло до разарања унутрашњих органа код лица која су се налазила у возилима, што је карактеристично за брзине веће од 60 км на сат, а у односу на ове околности жалба указује на налаз и мишљење стручног саветника саобраћајне струке, кога је одбрана ангажовала.

По налажењу Апелационог суда, изнетим жалбеним наводима се не доводи у сумњу правилност закључка првостепеног суда да је окривљена АА учинила кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, у време, на начин и под околностима ближе описаним изреком побијане пресуде, будући да је првостепени суд правилном и свеобухватном оценом свих изведених доказа, како појединачно, тако и у међусобној вези, као и у вези са одбарном окривљене, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, а за своје чињеничне и правне закључке дао довољне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге.

Наиме, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд ценио одбрану окривљене, неприхватајући да се критичном приликом кретала својом коловозном траком, да испред ње није било возила и да у тренутку судара није вршила претицање, с обзиром да је таква одбрана демантована најпре налазом и мишљењем комисије вештака Саобраћајног факултета у Београду, који је суд у свему прихватио и из истог утврдио да је место судара на десној саобраћајној траци из правца Рашке ка Краљеву, којом се кретало возило „...“ у коме су се налазили оштећени, те да је до саобраћајне незгоде дошло услед пропуста возила „...“ окривљене, која се кретала левом саобраћајном траком, а разлог таквог кретања окривљене је претицање теретног возила, како је изјавио сведок ГГ, чији је исказ суд такође прихватио.

По оцени овог суда, исказ сведока ГГ није компромитован исказима сведока ДД, ЕЕ и ЂЂ у смислу његовог чудног понашања (алкохолисаности), будући да се исти на лицу места јавио као очевидца предметне саобраћајне незгоде и уписан је у записник о увиђају јавног тужиоца од 06.02.2018.године, па како учеснике саобраћајне незгоде не познаје, нема разлога да се његов исказ доводи у питање, посебно када се има у виду да је саобраћајно техничким вештачењем утврђено да је место контакта возила „...“ и „...“ на десној саобраћајној траци којом се кретао „...“, посматрано из правца Рашке према Краљеву, што потврђује његово сведочење о кретању возила „...“. Надаље, када се има у виду несумњиво утврђено место контакта возила „...“ и „...“, те исказ наведеног сведока ГГ, то и по оцени овог суда није имало разлога да се обави увиђај на околности када је почело претицање и где се налазио сведок ГГ на другој страни Ибра, као ни утврђивање попречног и подужног нагиба кроз целу дужину кривине и радијуса кривине, па је правилно поступио првостепени суд када је овакве предлоге одбране одбио, налазећи да би извођење истих непотребно одуговлачило предметни кривични поступак, а не би довело до другачије одлуке суда.

По налажењу овог суда, жалбеним наводима браниоца не доводи се у сумњу утврђено од стране првостепеног суда место судара у десној саобраћајној траци из правца Рашке ка Краљеву, те да се „...“ у тренутку судара налазио предњим левим ћошком на 1,5 метара од разделне линије и задњим левим ћошком на 1,2 метра удесно од разделне линије, а „...“ предњим десним ћошком на 0,3 метра удесно од разделне линије и задњим десним ћошком на 0,6 метара од разделне линије, односно да се возило „...“ целим габаритом налазило на саобраћајној траци намењеној за кретање

возила из супротног смера, што је на путањи „...“ створило неочекивану и опасну препреку, па је пропуст окривљене која је управљала „...“ у узрочно последичној вези предметне саобраћајне незгоде. Наиме, у налазу и мишљењу комисије вештака се наводи да је место судара утврђено на основу свих расположивих материјалних трагова из записника о увиђају и фототехничке документације, при чему се посебно указује на тамни траг који почиње на десној половини саобраћајне траке намењене за кретање возила у смеру „...“ ка Краљеву, који се пружа укосом ка десној ивици коловоза и предњем делу „...“, посматрано ка Краљеву (траг видљив на фотографијама 10 и 11 експертизе), те да кретање „...“ одговара свим материјалним траговима записника о увиђају, као и тамном трагу на фотографији број 11 експертизе (ротација и доспевање „...“ у зауставни положај, кретање унапред, подизање задњег дела, удар у обалу и доспевање у зауставни положај „...“, оштећења „...“ и оштећења „...“), односно да је „...“ у зауставни положај доспео управо по том трагу. При томе, допуном налаза и мишљења вештака Саобраћајног факултета у Београду посебно се указује на примедбе стручног саветника и с тим у вези да траг на који се указује у примедбама, који је видљив на фотографијама, а пружа се ближе разделној линији, при чему је завршетак тог трага пре зоне места судара и исти се не пружа до, нити ка зауставном положају „...“, не може бити траг „...“, јер би се у том случају морао пружати до зоне места судара, што није случај, а евентуалним кретањем „...“ по том трагу, да „...“ не би доспео у свој зауставни положај, нити би материјални трагови видљиви на фотографијама 11 и 12 одговарали таквом начину настанка саобраћајне незгоде, односно кретању „...“ по трагу који се истиче у примедбама. Посебно се истиче да до судара „...“ и „...“ не би могло доћи на левој саобраћајној траци, те да при судару „...“ и „...“ на левој саобраћајној траци возила не би могла доспети до зауставних позиција на начин фиксиран у увиђајној документацији, односно при таквом судару да не би било могуће у зони левог бока „...“ да настану материјални трагови у виду течности и пластике, нити би било могуће да дође до удара задњег десног дела „...“ у косину са десне стране на начин како је дошло до удара, нити би било могуће да настану трагови у зони задњег левог бока „...“, као ни да при таквом судару не би могло доћи до ротације „...“ без удара десног бока, односно задњег дела у заштитну ограду са леве стране, што у предметној саобраћајној незгоди није био случај.

Код оваквог стања ствари, с обзиром на комплетну увиђајну документацију и налаз и мишљење комисије вештака у односу на материјалне доказе и дате примедбе од стране стручног саветника за саобраћај о евентуалном кретању „...“ другом путањом од утврђене и утврђеног места судара возила „...“ и „...“, овај суд налази да је првостепени суд прихватајући наведени налаз и мишљење комисије вештака у свему правилно утврдио кретање предметних возила и место њиховог судара, те се закључци суда не доводе у питање жалбеним наводима којима се указује на исказе сведока ЕЕ и ЂЂ о заносу задњег дела возила „...“ и померању отпалих делова и стакла да би прошло возило Хитне помоћи. Такође, правилан је закључак првостепеног суда да без обзира што се експертизом указује да је анализа предметне саобраћајне незгоде вршена за раван коловоз, без подужног и попречног нагиба и радијуса кривине, који би по налазу комисије вештака могли утицати на утврђене брзине кретања оба возила у тренутку судара, да наведене чињенице не би довеле до другачије одлуке утврђивања узрочно последичне везе између радње окривљене и последице овог кривичног дела, а све када се има у виду да је неспорно утврђено да се окривљена у моменту судара налазила у левој коловозној траци посматрано у правцу њеног кретања према Новом Пазару, те су супротни наводи жалбе оцењени неоснованим, као и они којима се оспорава утврђена брзина кретања возила „...“ и „...“.

Сходно напред наведеном, Апелациони суд налази да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, како у погледу чињеница и околности које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и оних који се тичу кривице окривљене, будући да је правилно утврђено да се окривљена критичном приликом није придржавала саобраћајних прописа, те да је поступајући супротно члану 32 став 3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, угрозила јавни саобраћај и довела до предметне саобраћајне незгоде у којој су услед задобијених телесних повреда два лица која су се налазила у возилу „...“ изгубила живот, а возач „...“, оштећени ББ, задобио тешке телесне повреде. Првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон када је окривљену осудио за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, па како је за чињеничне и правне закључке у образложењу пресуде дао довољне и јасне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, то су жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези погрешне примене кривичног закона, оцењени као неосновани.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом доношења одлуке о казни имао у виду све околности које, у смислу одредбе члана 54 КЗ, утичу на избор, врсту и висину кривичне санкције, како олакшавајуће, тако и отежавајуће, ближе наведене на 47 страни побијане пресуде, те је правилно окривљену осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, која је, и по оцени Апелационог суда, сразмерна тежини учињеног кривичног дела, степену кривице окривљене и као таква нужна и довољна да оствари своју законом прописану сврху кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања кривичних санкција из чл.4 ст.2 КЗ, а правилно је изречена и мера безбедности из члана 86 КЗ.

Имајући у виду напред наведено, овај суд налази да се жалбеним наводима браниоца којима се указује да је окривљеној, која дубоко у себи носи и носиће тежину догађаја, изречена престога казна, будући да је из те незгоде изашла као инвалид, да својим радом издржава себе и своју ћерку која је управо пошла у школу, да о истој неће моћи у довољној мери да брину њени стари и болесни родитељи, не доводи у питање одлука суда о казни, нити се може прихватити жалбени предлог да окривљена казну, која би била блажа од изречене, издржава у просторијама у којима станује.

Са напред наведених разлога, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар

Весна Митревска,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице-Весна Алексић

Председник већа-судија

Радоман Спарић,с.р.

